

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 30. Brunorus Bellidux ab Alphonso in captivitate detentus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](#)

Sæcul. XV.
A.C. 1442.

§. XXX.

Brunorus Bellidux ab Alphonso in captivitate detentus.

Ferventibus Neapolitani belli flammis, Alphonsus captivum tenebat Petrum Brunorum, patria Parmensem, ac belli Præfectum armorum gloria longe celeberrimum. Vir iste, cum in quadam juvane Volateranensis agricolæ filia, nomine Bona, quæ oves pascebat, masculam prorsus virtutem, atque innatum gloriæ ardorem perspexisset, eandem secum duxit, ejusque educandæ curam in se suscepit, illamque, ut equo vecta suum Dominum in venationibus expeditius comitari posset, virili veste indui voluit. Ipsa unacum habitu muliebrem animum exuisse videbatur, adeo insigni dexteritate cuncta sibi demandata obibat munia. Defecerat Brunorus relicto Alphonso ad partes Francisci Sfortiæ, nec tamen illa a Domino suo recefferat, & ubi paulo post Brunorus relictis Sfortiæ vexillis denuo ad Alphoni Regis sui castra redibat, identidem Bona eundem individua fidelitate sequebatur. Attamen cum Brunorus elapso aliquo tempore iteratum ad Sfortiam defectionem meditaretur, necnon fugam animo suo volveret, clandestina tamen sua consilia removetis

Sæcul. XV.
A.C. 1442.

tis arbitris exequi haud posset, Alphon-
sus, quod res erat, suspicatus, eundem
comprehendi, ac custodiæ mandari jussit.
Bona comperto Patroni sui fato, be-
nefactorem suum libertati reddere con-
stituit; hinc ad omnes totius Italiæ Prin-
cipes, Galliarum Regem, Philippum Bur-
gundiaæ Ducem, Venetosque convolavit,
atque ad eorum pedes provoluta, literas
commendatitias obtinuit, quibus Bruno-
ro libertatem exoraret. Alphonsus tam
potentum Principum precibus expugna-
tus, captivum suum libertati, ac genero-
sæ suæ liberatrici asserere compellebatur;
Illa vero nec his contenta, insuper sua
opera eidem a Senatu Veneto dictæ Re-
publicæ copiarum imperium impetravit,
constituto viginti millium ducatorum sti-
pendio. Brunorus tam insignium bene-
ficiorum memor, in grati animi testimo-
nium Virginem sibi matrimonio jungere
decrevit. Bona peracto connubio ma-

*Hilarion de
Costa Elog.
Illustr. Fæm.*

C 2 gis

Sacul. XV.
A.C. 1442.

gis exemplo, quam imperio militares copias ducens, strictumque gladium manu tenens, arcem Pavonium haud procul a Brescia facto impetu invasit, atque hostium manibus eripuit. His facinoribus, cum Venetorum Senatores Petri Brunori fidem, & uxoris suæ fortitudinem, atque prudentiam plene probatam habebant, utrumque Chalcidem decernebant, ut Insulam adversus Turcarum molimina propugnarent, quam etiam tam invicto robore defenderunt, ut toto, quo Insulam incoluerant, tempore Turcæ eam aggredi non auderent. Brunorus Chalcide ejusdem nominis urbe extremum clausit diem, summo funeris honore sepultus. Illustris vero Bonna uxor ejus Venetas redditura in itinere Anno millesimo quadringentesimo sexagesimo sexto in quadam Moreæ urbe rebus humanis erepta est, duabus prolibus, quas ex hoc coniugio susceperat relicta. Sed ad Historiæ Ecclesiasticæ gesta, unde digressi, redeamus.

§. XXXI.

*Eugenii Papæ responsio ad Conven-
tus Francofordiensis Legatos.*

Eugenius hucusque ad Cæsaris postulata respondere distulit, licet quam maxime Friderici Legati instarent, jamque